

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica dinaintea Nașterii Domnului

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pace și voie bună între cei de pe pământ, așa cântau îngerii vestirii nașterii Mele deasupra stânei de oi și a păstorilor de la stână vestindu-Mă lor, și așa a început acum mai bine de două mii de ani venirea Mea între oameni Prunc născut din mamă Fecioară, și apoi toate câte au fost să le așez cuvântate mai întâi și lucrute apoi spre vedere și spre mărturisire, și iată-Mă iarăși cuvântând peste pământ ca la facerea lumii ca să se împlinescă iar și iar cuvântul Meu, căci Eu sunt Cuvântul Cel de la început, Eu sunt Cel ce am rostit atunci în zi de duminică și am zis: *«Să fie lumină!»*

O, am lucrat apoi în lumină toată facerea cerului și a pământului și toate Mă credeau și Mă ascultau și se făceau și se iveau, iar în a șasea zi din zilele facerii l-am zidit din lut pe om și l-am făcut cuvânt peste facerea Mea și a pus el nume la toate câte s-au făcut, și a învățat omul să cuvinteze, după cum și Eu cuvântam și lucrăm, și toate prin Mine au primit nume pus prin om, căci omul era atunci rodul Meu, facerea Mea, și lucra el din rădăcina din care a primit duh de viață, până ce satana i-a șoptit să nu mai facă voia Mea, ci pe a lui, și de atunci lucrarea Mea de peste om e grea de tot, și am rostit atunci cuvânt și am zis satanei: *«Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei și-ți va zdrobi ea capul»*, o, și a venit această vreme acum două mii de ani, când Tatăl M-a trimis să Mă nasc Prunc pe pământ și să-l biruiesc pe satana și să așez la loc taina lui Dumnezeu și lucrarea ei apoi între oameni, o, și n-am putut lucra decât cu cei plini de credincioșie în toată această vreme și am atras spre Mine și spre Tatăl doar pe cei asemenea lui Iosua și Caleb, și așa am reparat cu cei credincioși Mie pe cele stricate de omul cel zidit de mâna Mea la început, iar acum, la sfârșitul timpului cel scris în Scripturi să vină, iată-Mă iarăși cuvânt peste pământ în mijlocul necredinței și a necredincioșilor, dar Eu am venit și cu începutul, am venit cu cuvântul cel de la început, și prin care toate au fost făcute, căci cuvântul Meu are viață în el, și această viață este lumina oamenilor, și care luminează pe orice om venind în lume, precum este scris, dar lumea și duhul ei lasă de dorit pentru credință, și de aceea celor ce M-au primit, celor ce cred în numele Meu au primit dreptul să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți din Dumnezeu, precum este scris, căci Eu, Domnul, Cuvântul Cel de la început, Care S-a făcut trup și a locuit între oameni plin de har și de adevăr, Eu sunt Cel ce grăiesc și azi, dar lumea nu Mă cunoaște, nu Mă știe dacă nu Mă vrea, numai că Eu vin să zdrobesc capul vrăjmașului ivit în rai împotriva Mea și a omului, și vin să împlinesc zdrobindu-i capul, așa cum la început am cuvântat ca să împlinesc.

Eu sunt, fiilor din cetatea cuvântului Meu. E zi de duminică, ziua când s-a făcut lumina, o, fiilor. S-a apropiat praznicul nașterii Mele și ne pregătim să-l întâmpinăm și să-l așezăm pe pământ și să vin cu îngerii ca să fiu cu voi la masă de naștere și să primim colindători pe creștinii care cred cuvântul Meu când el vine la voi să-l puneți pe cale spre cei care cred că Eu vin acum pe pământ cuvânt.

Am rămas cu voi în lucrul pe care-l am de adus și de așezat pe pământ între oameni, căci am avut popor mai mult, dar am rămas numai cu voi, după ce atâta timp am grăit și am strigat, dar cei mai mulți din ei nu s-au pregătit să-Mi stea aproape pentru împlinirile Mele peste ei, o, și au rămas amestecați și necurățați de noroi și de duhul vrăjmaș, care îl ține sub vină pe creștin. Să se fi despărțit de păcat, nu de Dumnezeu, nu de mersul cel sfânt, iar omul este slab cu credința și se clatină când te vede nepăsător de mântuirea ta, de cuvântul care te cheamă în rând ca să nu rămâi cu cei de pe margini și să te ia furtuna găsindu-te fără semnul lui Dumnezeu pe tine, fără iertarea păcatelor tale, și iată, creștine, de ce atâta vreme te-am tot strigat să stai lângă Mine, o, și n-ai dat să te alegi al Meu, iar amestecarea în care stai îți

vatămă puterea credinței și împlinirea ta întru Hristos, o, și voi veni să deslușesc neasemnarea dintre câine și lup, căci cățelușul cel iubitor de stăpân stă lângă om cu credincioșie, dar celui ce îi place umblatul nu poate să stea cu stăpân ca să aibă mâncare și adăpost și veghe peste el, dar va veni o vreme bună, cu lumină și soare, căci Eu, Domnul, voi desluși tot mai mult taina Mea pentru venirea Mea cea de acum, și mulți vor găsi calea și vor iubi lumina și vor dori după Mine ca să le fiu Păstor și să-i port spre Tatăl și să vin să așez pe pământ cu ei taina veșniciei coborâtă de sus, precum este scris, și voi avea de la ei mângâiere în țara iubirii, țara Mea cea de azi, în care-Mi așez cuvântul scris, căci Eu iubirea i-am spus omului s-o lucreze între el și Mine, și între el și aproapele său, și vom sta la masă de naștere, fiilor din cetate, dar acum gătiți-vă să mergeți cu colinda, după datini sfinte, și să ne pregătim apoi cu masă de naștere în cetate și să primim colindători, o, și binecuvântată să fie gătirea acestei întâlniri sfinte, și binecuvântați să fiți voi pentru lucrul vostru cu Mine între pământ și cer, fiilor, căci Eu, Domnul, numai bucurii aștept de la voi, ca să pot fi Eu izvorul bucuriei peste voi, o, fiilor.

Pregătesc acum pentru masa întâlnirii deslușirea tainei limbii lui Dumnezeu, așa cum am făgăduit că voi desluși această taină, și pic cu pic toți vor ști și toate vor fi deslușite, ca să crească în tot mai mulți credința cea de la sfârșit, și care trebuie mare și multă să fie, și de aceea ea trebuie hrănită din cer, fiilor.

Și acum, pace vouă și peste cetatea Mea cu voi, și pacea să se împartă de la voi peste tot, fiilor!

Pace vouă cu colindul! Pace peste cei ce vă vor colinda pe voi! Pace întru toate, fiilor!

Mi-e dor de pacea dintre Mine și om, căci ea s-a stricat încă de la început, și nu mai este, și de aceea rostesc tot mereu acest dor al Meu și spun: Pacea o dau și o împart, căci ea este cerească, nu precum o dă lumea! În lume nu este pace și nu are cum să fie. În lume sunt bucurii lumești, cu care tot omul se încântă și rămâne fără de pace, căci pacea este cea dintre om și Dumnezeu.

La început și la sfârșit spun: Să fie lumină! În zi de duminică spun cu dor: Să fie lumină peste tot și să lumineze ea mai mult ca soarele, precum este scris!

Iar voi, fiilor, împărțiți vestea că vine Domnul cuvânt pe pământ și vine să fie lumina oamenilor, iar cuvântul Meu are viață în el, are lumina în el, și de aceea vine Domnul acum cuvânt pe pământ, și numele Lui se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

22-12-2025/04-01-2026